

JUAN GARCÍA GÁMEZ, SECRETARI GENERAL DEL SUP

«Corcuera només defensa els comissaris»

El seu sindicat té problemes, però Juan García Gámez continua sent el líder quasi indiscutible del laboralisme policial i una ovella negra per al ministre d'Interior. Un socialista de base que acusa Corcuera d'incomplir allò que firma, i que vol que la policia parle al ciutadà en la llengua de casa.

Ismael L. Belda

Fa dies va estar vostè a València i es va entrevistar amb el president Lerma. ¿Quin era el motiu?

—Al president li vam exposar la situació del sindicalisme policial a la Comunitat valenciana i la possibilitat de celebrar a València unencontre internacional de policies sobre seguretat. També li vam sol·licitar un pla de cursos de valencià per a les plantilles. La majoria dels policies parlem en valencià i, ara, el que fa falta és aprendre a escriure'l. Ja s'ha fet a Galícia, amb molt d'èxit. Volem que la comunicació amb el ciutadà i la societat siga completa. I la llengua afavoreix un millor servei.

—Cinc membres del seu sindicat han estat separats de la direcció. Una decisió confirmada per l'assemblea nacional del SUP. La situació interna encara és molt delicada, ¿no?

—Hem entrat en una etapa de certa estabilitat. Però segueix la crisi interna. Quasi tot dependrà del pròxim congrés.

—Els expedientats us acusen de ser els homes de la UGT, els redondistes, enfrontats al ministre Corcuera.

—¿Però hauria de ser tot el contrari! ¡El meu sector hauria de ser l'oficialista i jo el que més, per ser el secretari general! Efectivament, s'ha intentat explicar el tema amb una falsa polèmica: els que som de la UGT i els que són del PSOE. I nosaltres no som corretja de transmissió de ningú, ni ho serem. Jo sempre he estat socialista, no del PSOE. El que passa és que ací hi ha un joc més gran i molt perillós: la confrontació UGT-PSOE, amb la intenció que afecte el conjunt de les organitzacions sindicals de la nostra, de tendència social progressista, d'esquerres.

—¿Com són les relacions amb el ministeri que dirigeix José Luis Corcuera?

—Les relacions són quasi inexistents. El ministre de l'Interior no com-

El ministre de l'Interior no compleix.

pleix. Encara estem pendents del conjunt d'acords laborals que vam firmar amb Corcuera el 22 de febrer, sobre assessorament jurídic als policies, pagament d'hores nocturnes treballades, més unitats d'intervenció, etc., etc. Corcuera té una dinàmica diferent a la de l'ex-ministre Barriouevo. Ell ha estat un alt càrrec de la UGT i sap molt sobre sindicalisme. I també sobre com frenar els acords que ell mateix firma.

—És a dir, que la situació sindical de la policia no és massa fàcil amb Corcuera...

—El ministre ens clava sancions tots els dies. Comptem amb més d'un centenar de policies expedientats. En lloc de defensar el cos en el seu conjunt i, dins d'ell, els sectors més desprotegits econòmicament i professionalment, Corcuera ha apostat per fer costat només als comissaris.

—El SUP engloba més de 25.000 afiliats i milers de seguidors. I dona suport, jurídicament i umanament, al

sindicat clandestí de la Guàrdia Civil. ¿Continuarà la seua il·legalitat i persecució?

—El SUGC necessita, abans que res, infraestructura i organització, i donar-se a conèixer a fons. Però, més enllà de la falta de voluntat del govern, haurà d'eixir a la llum per la força dels acords internacionals. Nosaltres els ajudem i cal no oblidar-ho, són membres de la Unió Internacional de Sindicats de Policia, que a Europa representa mig milió d'afiliats, de molts països. El que cal no oblidar és que qualsevol estat és totalment reaci al sindicalisme, i més encara de la policia, el braç executor del govern.

—¿És possible un sindicat únic per a totes les policies, incloses les autonòmiques, Mossos i Ertzaintza?

—Seria molt desitjable. Però per llei no podem afiliar gent d'altres cossos i sindicats. Ens està prohibitíssim acollir afiliats de Mossos o de la policia basca. Però, per la via pràctica, res està descartat. Enfortim la unitat.

—¿Com observeu des del sindicat les converses ETA-govern central?

—Amb gent que genera violència permanentment és difícil acordar res. Però si parlar, negociar, serveix, doncs, endavant i a per totes. Mai cal esgotar el diàleg. Ara, s'han de posar terminis a aquesta negociació, marcar un final. I, si les propostes son inacceptables, inclús endurir les mesures. Donarem suport a qualsevol pràctica democràtica que pugua eradicar l'acció d'ETA.

—¿Fins i tot la cadena perpètua, tal com demana el Partit Popular?

—No, no. Personalment no hi estic d'acord. Això seria el màxim extrem. I, en tot cas, mai la pena de mort, un homicidi legal de l'estat.

—Sobre la trama policial d'Amedo i Domínguez ha caigut una llosa de pedra.

—Encara no està clar. Veurem què diuen els jutges. El cert és que es posaren a l'altura dels terroristes. Es meixen el càstig més gran. □